

Ik hou van pionieren, van nieuwe materie en het leren kennen van nieuwe mensen. In Qurrent komt alles samen.

Tekst: Eva Prins | Fotografie: Jacqueline Dersjant

Oprichter en directeur Igor Kluin (37) van Qurrent werkt met zijn bedrijf aan een manier om lokaal opgewekte duurzame energie slimmer (lees: efficiënter) te gebruiken.

'Stel, er is ergens een lokale energiebron, zoals zonnepanelen of een warmtepomp. Met Qurrent maken wij het makkelijker dat mensen samen, bijvoorbeeld binnen een bedrijf of woonwijk, gebruik maken van die bron.

We leveren daarvoor de administratie en de ICT in de vorm van een soort energiemodem, waardoor de energie én de kosten eerlijk en efficiënt over de verschillende gebruikers worden verdeeld. Daarmee dragen we hopelijk een beetje bij aan een wereld die iets minder vuil wordt. Dat is mijn grote drijfveer.

In de afgelopen vijf jaar heb ik dit idee langzaam bedacht en uitgewerkt. Ik had een reclamebureau, maar wilde iets relevanter doen, iets goeds voor de wereld. Ik wist ook dat het iets met technologie moest zijn, omdat die altijd mijn interesse heeft gehad. Ook wilde ik graag werken in een 'nieuwe markt'. Ik hou van pionieren, van nieuwe materie en het leren kennen van nieuwe mensen. In Qurrent komt alles samen.

Mijn geloof in lokale energieopwekking is groot, omdat mensen op deze manier weer betrokken raken bij waar hun energie vandaan komt, wat het kost en

wat de gevolgen van hun verbruik zijn. Daardoor zullen ze hopelijk bewuster met energie omgaan en uiteindelijk minder gebruiken.

We richten ons nu voornamelijk op nieuwbouwprojecten en woningcorporaties. Maar mijn uiteindelijke doel is dat elke consument en elk bedrijf gebruik gaat maken van ons systeem. Dat is mijn droom. Het gaat mij om de massa.'

In Estafette (pag. 166) kun je lezen wie Igor Kluin uitnodigt voor de volgende 'Drijfveren'.

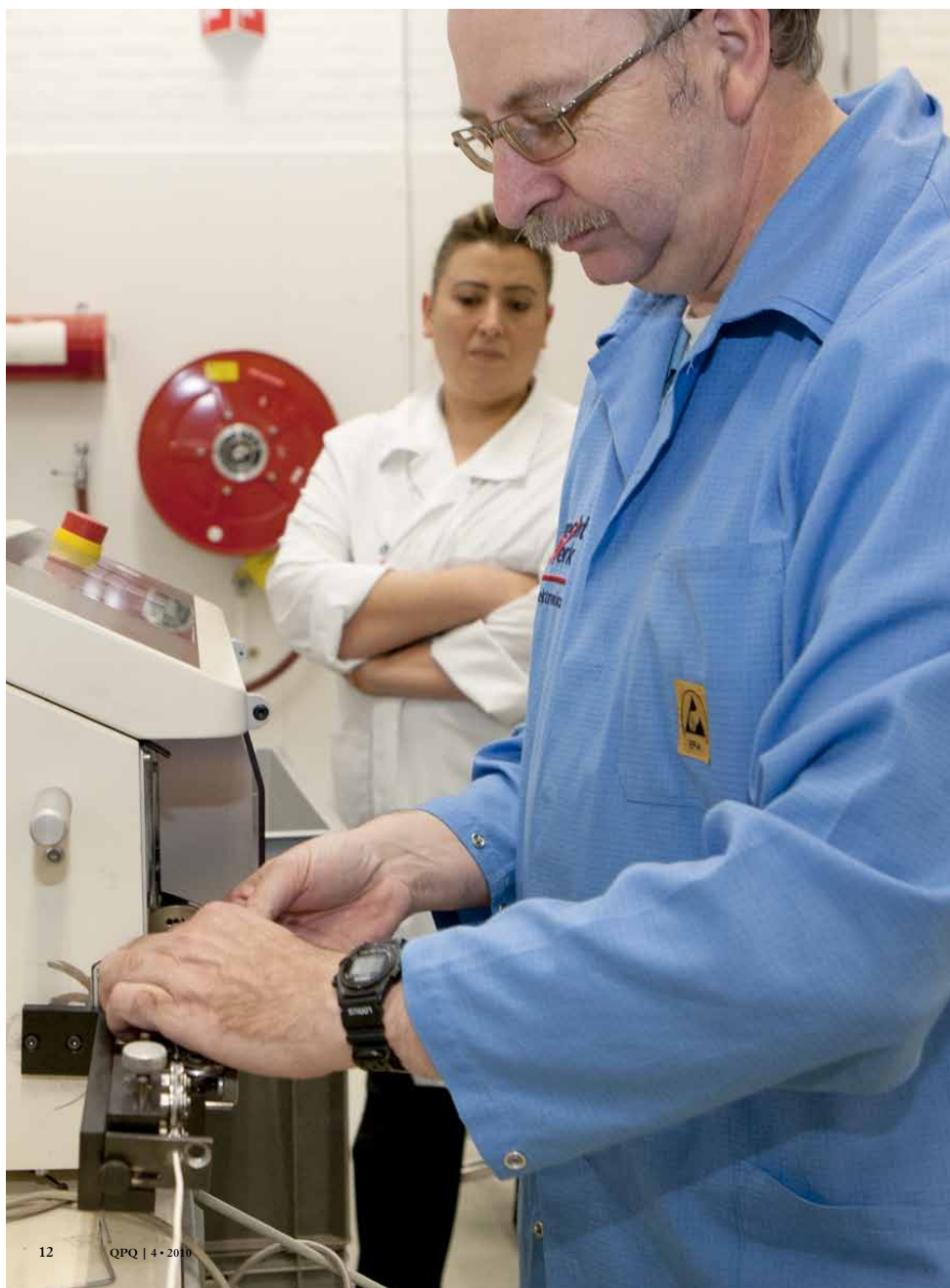

Van gekleurd beursjasje naar sociale werkplaats

Ik wist meteen: dit voegt iets toe

Alles aan GreenFox is superververantwoord. Het bedrijf van ondernemer Renzo Deurloo verbouwt TL-verlichtingen, zodat de glazen buislampen bijna de helft minder energie verbruiken. Dat scheelt geld, CO₂-uitstoot en afval. Het productiewerk is in handen van mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking. Het lijkt een vreemde keuze voor iemand die jarenlang op de beurs in opties handelde. Renzo Deurloo weet wel beter. 'Ik wilde iets doen wat ik écht leuk vond.'

Tekst: Carrien Spijkerman | Fotografie: Jacqueline Dersjant

Het begon eigenlijk heel simpel. Vijf ondernemers zochten elkaar op 'omdat ze iets wilden doen met energiebesparing'. Ze besloten gewoon wat te gaan brainstormen, vertelt Renzo Deurloo (36) nu. Hij haalt de vragen opnieuw aan. 'Wat verbruikt veel energie? Lampen. Van een gemiddeld bedrijf gaat een kwart van de energiekosten op aan verlichting. Kan dat zuiniger? Ja.' De enthousiaste Deurloo vertelt dat er al een zuinige, nieuwe TL-buis op de markt was, de zogeheten T5. Maar bedrijven zijn nog altijd niet massaal overgestapt op die nieuwe TL-buizen, domweg omdat de lampen niet passen in de behuizingen van de oude TL-verlichting. Die nieuwe buis is dunner en korter en kan zo dus niet in een TL-bak. Deurloo: 'Voor zuiniger licht moet je eerst al die armaturen vervangen en dat is een kostbare stap.'

Zie daar de opdracht van Deurloo en de zijnen. Zij zouden ervoor zorgen dat die zuinige buizen wél gingen passen. De techneuten onder Deurloo's sparringpartners sloegen aan het experimenteren. 'We hebben allerlei mogelijkheden onderzocht. Uiteindelijk hebben we een soort dopje ontwikkeld, een voorzetstukje dat je op de T5 kan schuiven.' Het idee bleek te werken. Met een paar aanpassingen in de armatuur kon de nieuwe T5 mét voorzetstukje alsnog branden in oude TL-bakken. GreenFox was geboren.

Verantwoord en goedkoop

Sinds 2009 bouwt GreenFox onder leiding van Deurloo oude TL-verlichting om. Alles aan het bedrijf is verantwoord. Aangezien de T5 wel twintig tot vijftig procent minder energie verbruikt dan de oude TL-buizen, scheelt dat een aanzienlijke bijdrage aan CO2-reductie. Maar ook worden de oude armaturen hergebruikt, waardoor nauwelijks afval ontstaat. En, vult Deurloo trots aan, 'GreenFox is maatschappelijk verantwoord bezig. We laten de armaturen ombouwen op sociale werkplaatsen. Daar werken mensen die door hun geestelijke of lichamelijke beperking een afstand hebben tot de arbeidsmarkt.'

Deurloo is een tevreden man. 'Ik wilde doen wat ik écht leuk vind.' Voordat hij met GreenFox begon, handelde hij in onroerend goed en nog weer eerder jarenlang als optichandelaar op de beurs. Hij vindt het opzetten van een bedrijf het leukste wat er is, maar heeft daarnaast een missie. 'Je moet als werkgever je verantwoordelijkheid nemen door mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt zo goed mogelijk te helpen.' Hij ziet ook een ander voordeel aan deze manier van werken. 'Het is behalve maatschappelijk verantwoord ook nog eens goedkoop.'

In de Green-Fox-werkplaats houdt Sevem Karatas haar collega's in de gaten. Ze zet iedereen aan het werk. Ik vind het leuk hier. Er is voor iedereen werk. Sommige mensen doen ingewikkeld elektronisch werk, andere schuiven alleen maar het groene dopje op de TL-buizen. Dat is ook goed.

Meteen verkocht

Voor GreenFox had Deurloo nog nooit een sociale werkplaats van binnen gezien. Eén van zijn collega's vertelde hem erover, hij had jarenlang met succes samengewerkt met de sociale werkplaats Drechtwerk in Dordrecht. Deurloo kreeg bij ons rondleiding en was direct verkocht. 'Het paste precies bij ons bedrijf. Dit is leuk! Dit gaan we doen!, dacht ik meteen.' Nu loopt Deurloo stralend door de gangen van Drechtwerk, alsof hij nooit anders heeft gedaan. De ondernemer – een modieuze sjaal om zijn nek geknoopt, de blonde haren strak achterover gekamd - kent de weg inmiddels op zijn duimpje. Vlot loopt hij langs indrukwekkende machines, door werkplaatsen waar mannen in witte stofjassen aan elektronische chips werken of collega's die staan te solderen. 'Mooi hè', zegt hij enthousiast. Hij houdt halt bij één van de vele klapdeuren. Hij kijkt veelbetekend. 'Hier is het, de werkplaats van GreenFox.'

Louterende herhaling louteren

In de werkplaats laat Leen Keijzer de TL-bakken zien. Keijzer heeft de leiding over de andere vier werknemers. Hij beschikt over een technische achtergrond. De kleine man loopt een beetje mank vooruit. 'Eerst halen we de kap van de TL-bakken af om daarna de oude TL-buizen te verwijderen.' Geduldig legt hij de werkzaamheden uit. 'Overtollige bedrading halen we

*De mensen
zijn heel
puur. Ze
hebben geen
dubbele
agenda's.
Dat is een
verademing
na jaren
op de beurs
en in het
vastgoed.*

weg, we zetten er nieuwe TL-buizen in en sluiten de draadjes weer aan.' Hij laat een ingewikkelde tekening zien met kleurtjes, nummers en verbindingen. 'Omdat iedere armatuur net weer anders is, moeten we steeds weer even uitvinden hoe we de buizen aansluiten.' Keijzer is al meer dan drie decennia in dienst bij Drechtwerk. 'Ik kwam niet aan de bak omdat ik nauwelijks kon lopen. Doodat je wat mankeert, kom je in zo'n werkplaats terecht. Het is niet ideaal, maar je kan hier wel groeien. Het is uitdagend werk.'

Naast hem test Erkan Cinar de lampen. 'Dit is mijn werk', zegt hij, terwijl hij de TL-buis met het groene dopje - de extender - in de omgebouwde armatuur stopt. 'Je doet die er in en kijkt of de lamp werkt. Een minuutje wachten en als alles het nog steeds doet, is het goed.' Cinar zegt dat je de lamp er dan weer uit kan halen. En als de verlichting niet werkt? 'Dan nog eens proberen.' Het productiewerk voor GreenFox past precies bij een sociale werkplaats, zegt accountmanager Eric van der Rest van Drechtwerk. 'Het werk is eenvoudig en goed op te knippen in verschillende handelingen.' Medewerkers kunnen zo steeds hetzelfde werkje doen. En vooral dat laatste is zo belangrijk, zegt Van der Rest. 'Deze mensen hebben behoefte aan structuur. Het liefst willen ze dat iedere dag er hetzelfde uitziet.'

Sociale cowboy

Eerlijk is eerlijk, Van der Rest vertelt dat Drechtwerk in eerste instantie wat huiverig was om in zee te gaan met Deurloo en zijn collega's. 'Ze kwamen toch een beetje over als snelle jongens die een gat in de markt hadden ontdekt', vertelt de accountmanager nu. 'Met éénje hadden we in het verleden echter al intensief en goed samengewerkt, dus wisten dat het goed zat.' Toen Van der Rest inszag dat het product ook goed in elkaar zat, stemde hij in. 'Ze kwamen met een goed, zoals zij dat noemen, *businessmodel*.' Deurloo benadrukt dat de sociale werkplaatsen partners zijn van GreenFox. 'In theorie is Drechtwerk onze leverancier, maar onze relatie gaat verder dan dat.' Als Deurloo naar een klant gaat, neemt hij altijd van der Rest mee. Ze presenteren zich als één bedrijf. Deurloo: 'Het is dus niet zo dat ik de werkplaats opbel en zeg, nou jongens, er komt een partijtje van vijfduizend lampen aan. Veel succes. Nee, we doen het samen.' GreenFox profiteert van de werkplaats en de werkplaats weer van GreenFox. 'Wij hebben lage productiekosten en zij weten zich gegarandeerd van werk. Het is voor sociale werkplaatsen moeilijker geworden om voldoende en passend werk te vinden.' Hij concludeert: 'Het is een klassieke win-winsituatie.' Ook Van der Rest is tevreden. 'Renzo heeft bewezen dat hij geen cowboy is. Deze samenwerking biedt ons alleen maar voordelen. Het kost ons niets,

we hoeven geen investeringen in materiaal te doen. Daarnaast zorgt GreenFox voor de opleidingen van de medewerkers.' Een ander voordeel is dat de sociale werkplaats op deze manier voor langere tijd van werk is verzekerd. Van der Rest: 'Omgekeerd hebben wij natuurlijk een groot netwerk zoals bij de gemeente. Daar kan GreenFox weer gebruik van maken.'

Dubbele voordelen

De zaken gaan goed. GreenFox bestaat pas een jaar, maar heeft al armaturen verbouwd voor grote namen als de Amsterdamse RAI en het bouwbedrijf BAM. Ook onderhandelt Deurloo met gemeenten over 'grote deals'. Hij is positief. 'Tachtig procent van alle bedrijven heeft TL-lampen. Dat zijn allemaal potentiële klanten.' Renzo weet zich gesteund door subsidies en regelingen waardoor zijn verhaal bedrijven nog aantrekkelijker in de oren klinkt. Bedrijven die investeren in energiebesparende technieken mogen volgens de Energie-investeringsaftrek (EIA) 44 procent van de investeringskosten aftrekken van de fiscale winst. Bovendien hoeven deze bedrijven minder inkomstenbelasting te betalen. En voor firma's die de investering niet in één keer kunnen of willen doen, heeft GreenFox nog een aparte regeling. In samenwerking met een Nederlandse bank regelt GreenFox de investering in dat geval zelf. Met het geld dat het bedrijf aan energie bespaart, kan het de investering in termijnen terugbetalen. Deurloo: 'Het duurt één tot drie jaar voor de investering is terugverdiend.'

Ook voor zijn eigen bedrijf heeft Deurloo een groeiplan klaar. Inmiddels heeft GreenFox in ruim tien steden een samenwerkingsverband met een sociale werkplaats. Deurloo laat deze werkplaatsen graag aan zijn klanten zien. 'Dit is een wereld die zij niet kennen. Als ik die mensen van de RAI of BAM hier rondleidt, zien ze waartoe de mensen van die werkplaatsen in staat zijn. Een sociale werkplaats is geen hal waar mensen wasknijpers in elkaar zetten. Ze maken hier van alles, van printplaten tot stembokjes.' Hij vindt het belangrijk dat zijn klanten dat inzien. Een man met een missie? 'Misschien gaan zij dan ook hun productiewerk hier uitbesteden.'

Pure mensen, één agenda

Terug op de eigen werkplaats van GreenFox, waar Sevm Karatas haar collega's goed in de gaten houdt. Het is haar taak iedereen aan het werk te zetten en te controleren of alles goed gaat. Bijna negen jaar werkt ze bij Drechtwerk, sinds kort volgt ze de cursus tot leidinggevend assistent. In een ver verleden werkte ze als kledingsorteerder in een textielbedrijf, tot ze door een ongeluk haar rechterarm niet meer goed kon gebruiken. 'Ik heb een tijdje in de WAO gezeten, maar gelukkig kon ik hier terecht. Ik vind het hier veel leuker dan thuis te zitten.'

Kabinet Rutte-Verhagen en de sociale toekomst

Het kabinet Rutte-Verhagen wil 700 miljoen euro bezuinigen op sociale werkplaatsen. Het kabinet geeft minder subsidie per werknemer en laat daarnaast minder werknemers toe tot de werkplaatsen. Volgens berekeningen van het Centraal Planbureau (CPB) daalt het aantal werknemers in de sociale werkplaatsen met tweederde. Huidige werknemers mogen er weliswaar blijven werken en worden niet opnieuw gekeurd, maar in 2015 zullen uiteindelijk 30.000 minder arbeidsplaatsen beschikbaar zijn dan in 2010. Hierdoor moet op den duur één derde van de sociale werkplaatsen sluiten.

Werknemers van sociale werkplaatsen vallen onder de Wet sociale werkvoorziening (Wsw). Deze wet biedt werk aan werknemers die niet zelfstandig kunnen werken in een baan, omdat ze een lichamelijke handicap hebben, psychische problemen danwel een slecht werkend geheugen of minder concentratievermogen. Ook verstandelijk gehandicapten kunnen in aanmerking komen voor de sociale werkvoorziening. In 2010 waren nog bijna 100.000 mensen werkzaam in een sociale werkvoorziening. Hiervan werkt tachtig procent in een sociale werkplaats en twintig procent onder begeleiding bij een 'normaal' bedrijf. Zo'n 200.000 arbeidsgehandicapten stonden nog op de wachtlijst voor een werkplek.

Branchevereniging Cedris voor sociale werkplaatsen verwacht dat het aantal arbeidsgehandicapten zonder werk alleen maar zal toenemen door de bezuinigingen. Ook het CPB gaat daarvan uit. Veel werknemers die niet in aanmerking komen voor een werkplek in de sociale werkplaatsen, zullen zelfstandig geen baan vinden en daardoor in de bijstand belanden, voorspellen beide organisaties. Doordat het kabinet bezuinigt op subsidies per arbeidsgehandicapte, zullen bedrijven minder geneigd zijn moeite te doen voor deze groep. Tot nu toe stelden de gemeentesubsidies bedrijven in staat loon en begeleiding van de werknemers te betalen en de werkplaats aan te passen.

Het is niet alleen een nobel streven. Ik ben een ondernemer, ik kijk wel of het financieel haalbaar is. Laat dat duidelijk zijn: een zakelijk succes is GreenFox zeker.

Ze vertelt over de werkzaamheden van 'haar' mensen. Hoe sommigen ingewikkeld elektronisch werk doen en anderen weer alleen dat groene dopje op de TL-buizen schuiven.

'Alles is goed. Omdat iedereen een beperking heeft, waarderen we elkaar. De mensen zijn altijd vrolijk, iedereen zegt elkaar gedag.' Ze besluit: 'Je hebt geen stress, maar wel afleiding.'

Deze manier van werken is heel anders dan wat Deurloo normaliter gewend was. 'Ik heb zes jaar van mijn leven in een gekleurd jasje op de beurs staan schreeuwen, ik was alleen maar bezig met cijfertjes. Maar ik werd behalve een jaartje ouder ook nog vader. Misschien begreep ik daardoor wat meer van de wereld.' Hij verontschuldigt zich omdat het misschien wat dramatisch klinkt, maar hij wilde nou eenmaal graag wat meer toevoegen. 'Ja, voor mijzelf voegde ik al wat toe. Ik was financieel onafhankelijk. Maar wat had ik aan het einde van de dag eigenlijk bereikt? Dat het ene cijfertje was veranderd in een ander cijfertje. Nou en?'

Toen Deurloo de eerste keer op de sociale werkplaats was voor de rondleiding, wist hij het zeker. 'Dit is het!' Hij vond de mensen puur. 'Er is geen dubbele agenda te bekennen. Dat is een verademing na jaren op de beurs en in het vastgoed. Als hier iemand zegt dat hij iets stom vindt, dan vindt hij gewoon iets stom. Klaar.' Misschien lijkt het voor iemand anders een onverwachte omslag die hij heeft gemaakt, maar: 'als je de beurs hebt gezien, begrijp je dat mijn keuze zo vreemd niet is.'

Ruilen, voor geen goud

Natuurlijk, geeft Deurloo toe, is de keuze voor de sociale werkplaats niet enkel een nobel streven. 'Ik ben ondernemer en kijk natuurlijk wel of iets financieel haalbaar is.' Hij voegt daaraan toe: 'En een zakelijk succes is GreenFox zeker.' Toch heeft hij andere keuzes gemaakt dan hij vroeger zou hebben gedaan. 'Er zijn manieren om het werk nog goedkoper en commercieel slimmer aan te pakken. Maar dat doen we dus niet. We laten de werkplaatsen bijvoorbeeld niet onderling concurreren. Zij doen het voor één euro, doen jullie het voor negentig cent?' Deurloo schudt zijn hoofd. 'We willen eerlijke partners zijn.' Toch moet hij vrienden en ex-collega's nog wel eens wat uitleggen. 'Yeah right, jij doet dit zeker alleen omdat je een betere wereld wilt?', krijgt Deurloo dan te horen. Deurloo: 'Ze zeggen dat het toch weer een groot bedrijf is geworden en denken dat er vast veel geld wordt verdiend.' Hij vindt het lastig dat het soms lijkt alsof hij zich moet verdedigen voor zijn keuzes. 'Mensen vinden het moeilijk te geloven dat ik het niet alleen voor het geld doe.' Maar verdient Deurloo nu minder met GreenFox? Hij legt zijn hoofd in zijn nek en lacht hard. 'Daar gaan we weer, altijd dezelfde vragen.' Dan zegt hij resoluut en opeens serieus: 'Ja, en ik zou voor geen goud willen ruilen.'